

Nr 136.

Af herr **Olofsson**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående inrättande af ett permanent penninglotteri, hvars vinst skulle afsättas till en ålderdomspensioneringsfond.

Ålderdomspensioneringsfrågan ligger fortfarande olöst och väntar på sin utredning, men huru denna utredning än kommer att utfalla så kan man vara viss om att penningefrågan blir till sist den svårlöstaste, när det gäller att i verkligheten tillämpa en ålderdomspensionering för hela det svenska folket.

Det är på tid att fortast möjligt söka anskaffa nödiga medel och jag tillät mig under fjolårets riksdag väcka en motion om inrättandet af ett statslotteri, hvars vinst skulle afsättas till en ålderdomspensioneringsfond. Herr Jonsson i Hökhult hade äfven motion i samma syfte, men första tillfälliga utskottet, som hade motionerna till förberedande behandling, afstyrkte enhälligt desamma.

Vid frågans behandling inom Andra kammaren rönnte dock de väckta motionerna ett afsevärdt understöd, i det att kammaren med endast sex röstes öfvervikt afslog lotterifrågan. Det är därför som jag, med åberopande af samma motiv som min motion nr 16 i fjol innehöll, vörsammast hemställer,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes utarbete och om möjligt till nästa lagtima riksdag för Riksdagen framlägga förslag till upprättandet af ett under statens förvaltning ställt permanent penninglotteri, hvars vinst afsättes till en ålderdomspensioneringsfond.

Stockholm den 27 januari 1911.

Johan Olofsson.